

Kâfir

◆ Mustafa Sade

Ne anlatsam, benim dünyâm yıkık bir hânedir kâfir.
Gidenler gitti, arдын gam, ömür bîgânedir kâfir.

Kader bildim, boyun büktüm, yıkılmaz dağ idim çöktüm
Sinemden lav edip döktüm, gönül mestânedir kâfir.

Başım hicranla dolmuşken, keder hülyâmı yolmuşken
Yeisler karga olmuşken umut bir dânedir kâfir.

Visâlin nefsi gemlerken, hayâlin bağı demlerken,
Muhabbet gamla damlarken, kinin peymânedir kâfir.

Dışım kahrınla kahrolmuş, bağım kor, güllerim solmuş
Dikenler kaplı bir yolmuş içim vîrânedir kâfir.

Ki ben zannetmişim gülden, zehir damlattı kâhkülden
Yeter dur, parçalandım ben okun kaç tânedir kâfir.

Nasıl olsun helal hakkım, kızıl kan oldu âfâkım
Perîşan şimdi idrâkım, akıl dîvânedir kâfir.

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

• — — — / • — — — / • — — — / • — — —